

[Forsvarsministeren]

helt. Han kan vel en overgang oven i købet have glædet sig over, at det tilsyneladende var muligt at samle et flertal uden om regeringen for sine synspunkter. Det kom ikke til at gå helt på den måde, men hvis hr. Jørgen Estrup møder kritik fra den unge generation på Det Radikale Venstres landsmøde i weekenden, hvis man kræver, at han markerer sig stærkere, kan han hilse fra mig og sige, at der har ikke manglet noget i den radikale markering i denne sag. Den har måske ikke helt fået det forløb, som var tilsigtet, men det er jo så en anden sag. Viljen ser Vorherre som bekendt på.

I forbindelse med debatten har der været nævnt et par enkelte ting, som jeg kort vil kommentere. Hr. Helge Adam Møller beskrev så rigtigt princippet om, at man så vidt muligt sender enheder af sted, der kender hinanden, at det skal være udgangspunktet ved udvælgelsen. Jeg tror også, det er vigtigt for kvaliteten af en sådan indsats, at man kender hinanden, har arbejdet sammen og derigennem har de bedste muligheder for at få det rigtige resultat frem.

I den sammenhæng er der også blevet spurgt om retten til at vælge fra, og jeg vil gerne bekræfte her, som det også fremgår af betænkningen, at det får ingen konsekvenser for den pågældende. Det betyder imidlertid også, at man ikke kan se væk fra, at hverdagen vil forme sig lidt anderledes efter et fravalg, fordi den pågældende enhed for en periode befinder sig et andet sted. Hverdagen bliver ikke fuldstændig uændret, men jeg skal igen bekræfte, at betænkningens ordlyd er gældende i aftalen om muligheden for at vælge fra.

Endelig vil jeg sige, at det glæder mig, at diskussionen omkring forsikringsdækning, som har været ført i nogen tid, har resulteret i mit tilsagn om, at i forbindelse med det aktstykke om de bevillingsmæssige forhold, som vil blive fremlagt senere, vil forsikringsdækningen i forbindelse med ulykker og lign. blive forbedret ganske væsentligt. Jeg er også tilfreds med, at det kommer til at omfatte samtlige forsvarers personelgrupper i FN's tjeneste.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes, det var med god ret, at udenrigsministeren spurgte mig, hvorfor SF i denne situation tilsyneladende lægger større vægt på,

hvad nødhjælpsorganisationerne mener om den forestående aktion, end hvad FN's Sikkerhedsråd siger.

Vi vil ikke altid foretage denne prioritering, det er jeg helt enig med udenrigsministeren i. Men når vi lægger afgørende vægt på, hvad nødhjælpsorganisationerne mener i denne situation, skyldes det, at vi har fået forklaret, at hele formålet med aktionen er at bistå Røde Kors og andre humanitære organisationer og nødhjælpsorganisationer i området.

Det nævnes i forslaget, at der måske senere kan komme andre opgaver til, bevogtningsopgaver osv. Men det er understreget helt fra begyndelsen, at her taler vi om en rent humanitær aktion, som udelukkende tilsigter at hjælpe disse nødhjælpsorganisationer. Når det er tilfældet, må det også indgå som noget fuldstændig centralt, om disse nødhjælpsorganisationer synes, det er en god idé. Det må vi lægge afgørende vægt på i vores vurdering af sagen, ligesom vi i øvrigt må indhente andre oplysninger for at foretage en selvstændig vurdering af hensigtsmæssigheden af denne aktion. Det står lysende klart, at de humanitære organisationer frygter, at denne bevogtning vil genere og besværliggøre deres arbejde og gøre det farligere, og det er en væsentlig grund til, at vi vender os imod forslaget.

Når udenrigsministeren herudover fortæller, at denne indsats kan bane nye veje, må det også betyde, at styrken skal foretage sig noget i fremtiden, som ligger ud over det, der er foreslået her, og som vi ikke engang kender indholdet af.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg forstår, at hr. Pelle Voigt mener, at denne operation først og fremmest har til formål at støtte de private humanitære nødhjælpsorganisationer. Det er ikke korrekt, og jeg kan henvise til, at i den relevante sikkerhedsrådsresolution, som blev vedtaget i mandags, står der udtrykkeligt, at der er tale om at stille militært personel til rådighed for at gøre det muligt at få forsyninger frem fra relevante humanitære organisationer under FN og andre – jeg understreger »og andre«. Det primære formål er at sikre FN's egen humanitære indsats, dernæst andres, hvis man ønsker det – og det er fra disse »andre«, vi har hørt enkelte kritiske røster.